

Nyári egyetemi beszámoló

Brabanti Viktória

Gazdálkodási és menedzsment alapszak (PSZK)

Kína, Tajvan

National Chengchi University

2019. július 4. – augusztus 3.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Tajvan, avagy a másik Kína

A Keleti Üzleti Akadémiának köszönhetően 2019 júliusában egy óriási élményben volt részem, sosem hittem volna, hogy egy ilyen, életemet meghatározó tanulmányi úton vehetek részt Tajvan szívében, Tajpejben. Mindig is vonzott a más kultúrák megismerése, azonban Ázsia felfedezése idáig váratott. Tajvan óriási meglepetés volt számomra és szívembe is zártam Ázsia ékkövét, ahol megtalálható mind a mai modern nagyváros, mind a tradicionális kis halászfaluk. Sétáltam a világ egyik legmagasabb felhőkarcolójának folyosóin, a Taipei 101-ben, teát kóstoltunk a Maokong-hegyi teaföldön, majd a világ egyik leggyorsabb vonatjával átszeltük az egész szigetet. A városi élet és a ragyogóan zöld természet tökéletes harmóniában van egymással ezen az apró szigeten. Érdekesebbnél érdekesebb ételeket kóstoltunk, szebbnél szebb helyeket fedeztünk fel és kedvesebbnél kedvesebb embereket ismertünk meg.

De hogyan is kezeltük ezt a sok impulzust? Kiutazásunk előtt több platformon is próbáltam tájékozódni, interneten, könyvekben, ismerősökön keresztül. Azonban nagyon hasznos volt az egyetemi tájékoztató, ahol jól felkészítettek minket a ránk következő kalandra, beszélgettünk a kultúrsokkról, amit későbbiekben meg is tapasztaltunk ki többé, ki kevésbé. Amikor megérkeztünk a bő egyharmad Magyarország méretű Tajvanba, szinte mellbe vágott minket a hőség és a páratartalom, amihez szinte lehetetlen hozzászokni. Így megkönnyebbülés volt, amikor megérkeztünk a kampuszra, a kollégiumi épületbe, az International House-ba. Ahol már vártak minket kis fogadó csomagokkal és Allen, a program főkoordinátora, rögtön megkérdezte, hogy milyen volt az utunk Budapestről. Kollégiumunk főként kétágyas szobákból állt, melyek saját fürdővel rendelkeztek. A szobám a negyedik emeleten helyezkedett el, ahonnan szép kilátás nyílt a kampuszra. A recepciókkal jó kapcsolatot alakítottunk ki és már messziről köszöntünk egymásnak.

A kampusz Tajpej déli részén helyezkedik el, a Wensham-negyedben, közel a hegyekhez. Az NCCU kampusza valóban egy kampusz, komplett kis városka az egyetem. Épületegyüttesekből tevődik össze, ahol megtalálható modern sportközpont, könyvtár, előadóterem, kollégiumok, boltok, éttermek, és még saját buszjáratral is rendelkezik a felső és az alsó kampusz között. Az első egyetemi napunkon körbe is vezettek minket, ám ennek ellenére is sikerült többször eltévednünk az óriási kampuszon, így mindig újabb területeit fedeztük fel.

Az NCCU kurzusai közül én kettő angol nyelvű üzleti kurzust választottam. Az első kurzusom az International Business Strategy and Management – East Asia Perspective címet viselte, ahol fő feladatunk az volt, hogy egy tajvani cég terjeszkedésének ázsiai célpontját kiválasszuk, majd kidolgozzuk a részletes ütemezését a cég bővülésének. Ennek a munkának köszönhetően közelebbről megismerhettem két hongkongi és egy ausztrál lányt, hiszen ők voltak a csoporttársaim, akikkel öröm volt dolgozni, ám érdekes volt megfigyelni, hogy kultúránként, hogyan változik az emberek véleménye, továbbá munkamorálja. Feladatunknak köszönhetően jól megismertük a tajvani cégeket, felfedezve, hogy ez a csöppnyi ország milyen sok, nagy vállalkozásnak ad otthont, mint például az ASUS.

A második kurzusom a Knowledge Based Economy and Multiculturalism volt. Megismerhettük Tajvan gazdaságát és kultúrából adódó főbb különbségeit. A professzor asszony nagyon segítőkész volt és mindenképp szerette volna minél jobban megismertetni velünk Tajvant, így az óráinkon gyakran kaptunk tőle Bubble Tea-t, Pineapple Cake-et és ezek történetéről is beszámolt. Itt is kaptunk egy főbb projektet, amit szintúgy csoportban kellett teljesítenünk. Ez alkalommal egy

maláj és egy ausztrál csapattárrsal kellett együtt dolgoznom, témánk a multikulturalizáció volt, ennek pozitív és negatív példáit mutattuk be. Utolsó órákon közösen ellátogattunk a Cloud Gate Táncszínházba, ahol a tajvani nemzeti táncot sajátíthattuk el – legalábbis erősen próbálkoztunk.

Kirándulásaink az egyetem keretein belül azonban itt nem értek véget, hiszen minden héten egy nap közösen vettünk részt egy buszos túrán. Első alkalommal ellátogattunk a Taipei 101-ba és a Nemzeti Palotamúzeumba. Majd második alkalommal Tajcsung-ba jutottunk el, ahol sajnos a tájfun veszélye miatt a programunk változott, így a Nemzeti Színházat és a Nemzeti Múzeumot tekintettük meg. Utolsó alkalommal pedig Yilan-ban töltöttünk el egy kis időt, a Lanyang Múzeumban, majd a „Yilan children's folklore festival”-on. Kirándulásaink alkalmával mindig részt vettünk egy tradicionális tajvani ebéden, ahol néha csak a szemünket meresztettük a furcsábbnál furcsább ételeken, mint például a disznóvérzselén.

A tajvani ételek igazán különlegesek, teljesen más, mint a magyar konyha. Eleinte nem találtam semmi, számomra ehetőnek nevezhető ételt. Majd ahogy telt az idő és kezdtem megszokni az ottani ízeket, megismerni az ételeket, megszerettem őket. A kollégiumhoz közel egy kis reggelizőben a tulajdonos néni már várt reggelente a szokásos toast kenyeres szendvicsemmel. A dumpling minden létező formáját megkóstoltam és sosem sikerült rosszat választanom. Megszerettem a tengeri gyümölcsös ételeket, melyet egy szigetországból nem lehet elkerülni, már profin pucolom a rákokat is. De mindezek csúcspontja a Night Market-ek, ahol mindenféle ételt megtalálunk, a gyümölcsöket, kígyókat, tengeri gyümölcsös ételeket, gyümölcszseléket, bűdös tofut – amihez 3 hét erőgyűjtés kellett, hogy megkóstoljam –, tenyérynyi méretű rántott húsokat, rákgolyókat és természetesen a kedvencemet, a bubble tea-t és a shaved mango ice-t is. Amikor csak tehettem, kilátogattam az éjszakai piacokra, ahol megismerhettem a helyi gasztrokultúrát a lehető legimpulzívabb formájában. Majd helyi barátainkkal, akiket magyarországi tanulmányuk alatt ismertünk meg, ellátogattunk egy hotpot étterembe, ahol mi magunk adhatjuk hozzá a hozzávalókat az ételünkhöz, amelyet az asztal közepébe beépített főzőlapon készítünk el.

Azonban nem csak gasztrotúrát tettünk Tajvanban, hanem bejártuk egész Tajpejt, a főbb és a kevésbé ismert nevezetességeket is, mint például: Chiang Kai-shek Memorial Hall, Yangmingshan National Park, Taipei 101, Elephant Mountain, Longshan Temple, Maokong Gondola, Taipei Zoo, Shilin Night Market és megszámlálhatatlan további helyet. Tajpej városán kívül is kirándultunk, így megcsodálhattuk a Hou-Toung Cat Villaget, Yanjingdong vízesést, Shifen régi utcáit, ahol szó szerint a vonatsín az utca, Yiefen lépcsős utcáit. Majd átszeltük egész Tajvant a gyors vonattal, hogy megismerhessük a déli „fővárost”, Kaoshiungot és az üdülővárost, Kentinget.

Szinte egész Tajvant bejártam, életre szóló barátságokra tettem szert, megismertem és megszerettem egy másik, számomra eddig teljesen idegen kultúrát és életem eddigi legnagyobb élményét élhettem át a világ egy teljesen más és távoli részén az OBIC-nak köszönhetően. Ha most megkérdeznék tőlem, hogy visszamennék-e? Csak egy gyors és gondolkodás nélküli igen választ kapnának.

Egyetemi képek:

2019.7.11. NCCI ISS First-time Excursion

https://photos.google.com/share/AF1QipMYTqNE-ZwFgBsKhRN_iCxMcC6XEPHj6ecYqRkJxU1AJdpNvjqB8hR_hXWTJxbXZw?key=Z2ISdnRjM3RIOGh5eERmUzY0NXNKS5ZWUdSVWJB

2019.7.18. NCCU ISS Second-time excursion

https://photos.google.com/share/AF1QipNhnvsZPRjbeRmIf0kF_bkoHf8KjqpMbEtulEYBfwx6k1Zl8JS2ic6Bq6N5OXviWQ?key=cUxwV080eUF6T2FHUHE5UXJpRTZwbXlCeGV3RkRB

2019.7.25. NCCU ISS Third-time excursion

<https://photos.google.com/share/AF1QipMUlthc6ktrBJQP5mIYGiJmxa9t0OFj1-txnZwLGb7uGY6JPC7B6h4y9UCialxLHg?key=NFE5NTBiaDB5QmhkNGg0WDkxd1pBeFFIZUk2SkF3>

Cloud Gate Trip:

https://photos.google.com/share/AF1QipM_6l-2lokwaQqytZyHvp7TdIUfz_NokFLr58qCErMNypfuKBRVz7eWjZWM2Dlw?key=QXlxc0haVDhwbW05R055ZWt3WHRybFhxRzFkTmVB